

Vabilo k slavnosti

v ljubljanskem duhovskem semenišču

v 31. dan prosinca t. l. ob 5. uri zvečer

v proslavo škofovskega jubileja

slavnovladajočega papeža

LEONA XIII.

Razvrstitev točk:

1. Leonova himna. Za moški zbor in tenor-solo uglasbil A. Foerster. Op. 46 b.
2. Proslov. Govori g. Fr. Finžgar.
3. Slovenske pesni. Za dvoje navadne in ene elegijske citre priredil Iv Regen.
4. Pravo modroslovje. Dramatišk dijalog. Na podlagi Leonove okrožnice «Aeterni Patris» sp. M. Prelesnik.

Osebe:

Župnik
Dr. theol. Mariján
Dr. phil. Snov.

5. Balada v G-molu, Fr. Chopin, op. 23.
6. Svečeništvo cerkve Kristusove. Nabožna kantata. Za troglasni moški zbor s spremljevanj. klavirja, uglasbil B. Mettenleiter. Op. 39.
7. «Kdo bo razrešil delavsko vprašanje?» Dramatišk prizor v enem dejanju. Z ozirom na okrožnico Leona XIII. o «Delavskem vprašanju», spisal Fr. Finžgar.

Osebe:

Agent — Župnik.
Več delavcev.

Kraj: Trg s tovarno na Gorenjskem.

8. «Oremus pro Pontifice nostro Leone!» Moški zbor. Uglasbil H. Wiltberger.

SVEČENIŠTVO

SVETE CERKVE KRISTUSOVE.

Nabožna kantata.

Besedilo.

I. Kristus z učenci pri zadnji večerji.

Z učenci svojimi uživa
Velikonôčno jed Gospod,
Nebeško-milo mu obseva
Obráz ljubezni večne žar;
In ta ljubáv, glej, kruh in vino
Izpremení v teló in kri:
Kot hrana duš želí med nami
Imeti dom do konca dní.
In glej učence — svečeníke,
In Lévíjev prenovljen rod
Brstíke nove v svet rodeči,
Dokler ne mine tek zemljé.

II. Hvalnica Bogu.

Vsa čast Bogú! Ki svečenike,
Dobrót delílce, nam je dal,
Da ž njimi vréd kedáj dospemo
Gotóveje v nebeški raj.

III. Oblást in vzvišenost svečeništva.

Trajna je vladárjev čast,
Ko zmágali so v bóji vróčem; —
Slaven misleca je um,
Zvršítelj črtežev orjáških; —
Nepozáben je junák,
Ki pesem ljudska ga opeva; —
Vznéseno ti je srcé,
Ko občuduješ umetnika:
A vsa ta čast v primeri ní
K oblásti svečenikovi. —

Le skrômen rek —
In kot dar prevzvišen k zemlji
Bog neskončni se poniža;
Le skrômen rek —
In življenje novo v hipu
Spet se vzbudí v dušah mrtvih.
Zemljánom Mozes novega zakóna
Vode iz skal dovaja nam sedmerih;
Pohléven hladí bolnim srčne rane,
Družèč človeštvo grešno znova s svojim Bogom.

IV. Zahvalna molitev.

O božja ljubezen,
Na veke češčena, —
Ki daš nam pastirje vnete za nas,
Da v Tvojem imenu nas vodijo k Tebi
In z lučjo resnice odstírajó noč.
O božja ljubezen,
O bôdi češčena, češčena . . .

V. Sovražniki svečeništva.

A v solnčne, mirne pokrajine
Gospod učencev svojih ni poslál;
Upirajo se ljudstva in oblasti:
Poveljnik bôjni jim je satan sam;
Kjerkoli svečenik uči, svári,
Glasóv mu stó velí: Lažnik si ti!
Slabótnèže v režèč prepád
Pokóplje slast mesenosti:
Pijmo brezskrbno iz kupe življenja,
Razkošno sladímo si žitje betežno.
A strastim je napuh tovariš vedno zvest,
Med ljud zveni slovesno glas ohol njegov:
Le to verjamem, kar spoznám,
Postava si je človek — sam.
Uporna moč se peklenska borí,
Svečenike goreče napada,
A božja pravica v nebesih bedí,
Nasprotnikov číne kazneča.

VI. Luč premaga temò.

Pred besne rôje svečenik
Samózávéstno stopi,
Orožje mu je sveti križ,
Predrag pomnik rešenja; —
Zveličar pa mu ángeljev

čemu...
 1773...
 1774...
 1775...
 1776...
 1777...
 1778...
 1779...
 1780...
 1781...
 1782...
 1783...
 1784...
 1785...
 1786...
 1787...
 1788...
 1789...
 1790...
 1791...
 1792...
 1793...
 1794...
 1795...
 1796...
 1797...
 1798...
 1799...
 1800...

Nešteti v pomoč pošilja.
 «Kdo je kot Bog?» zakliče glas, --
 In ljud se v prah pogrezne,
 Napuh svetá pa razprši
 Sijajno sveti Mihael.

VII. Slavnica Najvišjemu.

Slava Bogu! Slava in čast na vekov vék! --
 Zdaj dogaja se res, kar obetal je sam:
 On cerkvi je svoji mogočen branik, --
 Čast mu bôdi na vekov vék, na vekov vék . . .

VIII. Končni spev.

Dobrotni Bog! Usliši naših prošenj glas!
 Gorêc svečenik je glasilo nebês,
 Beseda njegova preganja temò; --
 O rôsi, Najvišji, nebeških dobrót
 Obilo na rod sveçeniški,
 Da v miru dovêde v presveto nebó
 Zveličavne cerkve člane;
 A nam ustvari ponižno srcé
 In uči pokoroçine svete.
 Dá nikdar zastónj ne hode njih glas,
 Da gledamo srečno kdâj Tvoje obliçje.
 Dobrotni Bog, usliši naših prošenj glas . . .

Prevèl J. Volc.

[ozel]

030020815

Kupljena...
 1890...
 1891...
 1892...
 1893...
 1894...
 1895...
 1896...
 1897...
 1898...
 1899...
 1900...